

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010037
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3622010037.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Michala Antalú, v trestnej veci proti obžalovanému: J.. Q. G., nar. XX.XX.XXXX v G. al-X., R., trvale bytom M. X., R. XXX/XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. septembra 2022 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. mája 2022, sp. zn. 2T/15/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J.. Q. G. zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. mája 2022, sp. zn. 2T/15/2022, bol obžalovaný J.. Q. G. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 14.10.2021 v čase o 22.05 h v obci J. l., po ceste I/64, v km 123 v smere od Veľkých Uheriec do mesta Partizánske, ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Jaguar XF, EČV:R pričom porušil dôležitú povinnosť uloženú mu v zmysle ustanovení § 3 ods. 2 písm. a/ a § 4 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. f/ a § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a to závažným spôsobom podľa §-u 137 ods. 2 písm. b/, písm. c/, písm. j/ uvedeného zákona tým, že sa nesprával disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky a neprispôbil svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, plne sa nevenoval vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke, viedol vozidlo, hoci jeho schopnosť viesť vozidlo bola znížená únavou a nejazdil na vozovke alebo v jazdnom pruhu vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu a jazdil v protismernej časti cesty, ak si to nevyžadovala situácia v cestnej premávke, pričom spôsobil dopravnú nehodu tým, že pri prejazde pravotočivou zákrutou prešiel do protismeru, kde čelne narazil do protiídúceho osobného motorového vozidla značky SEAT Alhambra, EČV: R vedeného vodičom T. R. so spolujazdcami N. D., Z. F. a Z.. D. Y., kedy v dôsledku dopravnej nehody došlo k zraneniu posádky protiídúceho osobného motorového vozidla značky SEAT Alhambra, a to vodič T. R. utrpel zmliaždenie hrudníka vľavo, zmliaždenie lakťa vpravo, zmliaždenie ramena vpravo, zmliaždenie kolena vpravo a odreninu v čelovej oblasti s dobou liečenia 10 až 14 dní a celkovou dobou obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 5 dní, spolujazdec N. D. pri nehode utrpel zlomeninu priečného výbežku I. bedrového stavca vľavo, zmliaždenie hlavy v čelovej oblasti vpravo s odreninou, podvrtnutie krčnej chrčtice, zmliaždenie hrudníka s krvným výronom vľavo, zmliaždenie III. prsta pravej ruky s odreninou, tržnú ranu II. prsta ľavej ruky, zmliaždenie predkolenia vpravo s krvným výronom a zmliaždenie kolien obojstranne s dobou liečenia 3 až 4 týždne a celkovou dobou obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 21 dní, spolujazdec Z. F. pri nehode utrpel zlomeninu IV. až VII. rebra vpravo, zlomeninu priečného výbežku I. a II. bedrového stavca vľavo, odlomenie z akromiálneho výbežku lopatky vpravo a tržnú ranu v temennej oblasti vpravo s dobou liečenia 4 až 6 týždňov a celkovou dobou obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 24 dní, spolujazdec Z.. D. Y. pri

nehode utrpel zlomeninu nosových kostí s posunom, tržnú ranku a odreniny nosa, zmliaždenie hrudnej a brušnej steny a zmliaždenie chrbta s dobou liečenia 2 až 3 týždne a celkovou dobou obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 6 dní, kedy následne po dopravnej nehode sa obžalovaný odmietol podrobiť dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v jeho organizme, pričom následne sa v Nemocnici s poliklinikou Partizánske, po výzve policajta a pred prítomnou službukonajúcou lekárkou odmietol podrobiť odberu biologického materiálu, a to krvi na vyšetrenie prítomnosti a kvantifikácie alkoholu, resp. iných návykových látok v jeho organizme.

Za to bol odsúdený podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého sa podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona podmieniene odkladá a určuje skúšobnú dobu na 20 mesiacov s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Zároveň podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému uložilo obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Trestného zákona sa obžalovanému uložila aj povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodeným.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku okresný súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody voči poškodeným a to Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35937874, so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava sumu 1.472,07 €, Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35942436, so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava sumu 2.219,58 €, Sociálnej poisťovni, IČO: 30807484, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava sumu 632 €, N. D., nar. XX.XX.XXXX v W., bytom J. Y. XXX/X, Q. z titulu bolestného sumu 3.852,20 €, Z. F., nar. XX.XX.XXXX v F., bytom W. XXX/X, R. z titulu bolestného sumu 2.832,50 €, Z. D. Y., nar. XX.XX.XXXX v J. I., bytom I. XXX/XXX, J. I., z titulu bolestného sumu 2.152,70 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku okresný súd poškodených N. D., nar. XX.XX.XXXX v W., bytom J. Y. XXX/X, Q. a Z. F., nar. XX.XX.XXXX v F., bytom W. XXX/X, Prievidza so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca odvolanie písomne odôvodnil, pričom uviedol doslovne nasledovné:

„Týmto odvolaním napadnutý rozsudok napáda obžalovaný výlučne v nasledovných výrokoch rozsudku, ktoré súvisia s uloženými trestami, ktorým súd rozhodol nasledovne:

a) Podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

b) Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá a určuje skúšobnú dobu na 20 (dvadsať) mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

c) Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

d) Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodeným.

e) Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 20 (dvadsať) mesiacov.

Odvolanie obžalovaný odôvodňuje tým, že podľa nášho názoru je uložený trest neprimerane vysoký a nespravodlivý a nie je v súlade so zásadami ukladania trestov podľa ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu a výmery trestu sa prihliada aj na príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom možno súhlasiť s tým, že je tu jedna príťažujúca okolnosť a to podľa ustanovenia § 37 písm. h), avšak je nesporné, že je tu viac poľahčujúcich okolností a to podľa ustanovení § 36 písm. a), písm. h), písm. j), písm. k), písm. l) a písm. n) Trestného zákona, nielen poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Trestného zákona.

Podľa ustanovenia § 36 Trestného zákona: Poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel'

a) spáchal trestný čin v ospravedlniteľnom, silnom citovom rozrušení,

h) spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil,

j) viedol pred spáchaním trestného činu riadny život,

k) pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu,

l) priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,

n) napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, ...

Súd uvedené poľahčujúce okolnosti nevzal vôbec do úvahy, niektoré neboli vôbec skúmané, pričom bez právneho dôvodu neboli vzaté do úvahy minimálne poľahčujúce okolnosti uvedené pod písm. j) a pod písm. l) a n) Trestného zákona.

Je nepochybné, že obžalovaný je osobou doposiaľ trestne bezúhonnou, nikdy sa nedopustil žiadneho trestného činu, sú evidované len menšie priestupky na úseku dopravy.

Pri oboch trestných činoch, ku ktorým sa obžalovaný dobrovoľne priznal a oľutoval ich spáchanie, je trestná sadzba od 0 do 12 mesiacov, v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Trestného zákona je potom potrebné pristúpiť k úprave trestnej sadzby na 0 až 8 mesiacov. Obžalovanému súd uložil trest vo výmere 8 mesiacov, teda nielen v hornej polovici zákonom upravenej trestnej sadzby, ale trest v najvyššej výmere, aký zákon umožňuje uložiť.

Osobitne si obžalovaný dovoľuje reagovať na odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku, ktorý bol obhajcovi obžalovaného doručený dňa 31. mája 2022 a z obsahu ktorého vyplýva okrem iného nasledovné:

a) Súd prvej inštancie uvádza, že neprihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a to z dôvodu, že nebolo možné zistiť všetky rozhodné skutočnosti majúce význam pri rozhodovaní o treste. Súd osobitne uvádza, že obžalovaný využil svoje právo vo veci nevypovedať, čo je jeho základné ústavné právo a je zjavné, že súd prvej inštancie samotné využitie základného ústavného práva obžalovaným považuje za okolnosť, ktorá má význam pre rozhodnutie o treste aj napriek tomu, že obžalovaný len využil svoje základné ústavné právo. Okrem už uvedeného, nemožno opomenúť skutočnosť, že obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal po vznesení obvinenia a teda nič nebránilo súdu prvej inštancie oboznámiť sa s výpoveďou obžalovaného z prípravného konania. Dávame do pozornosti, že prakticky v každom prípade po vyhlásení obžalovaných o vine súdy v každodennej praxi priznávajú uvedenú poľahčujúcu okolnosť.

b) Súd ďalej uviedol, že neprihliadol ani na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, a to z dôvodu, že obžalovaný sa v priebehu posledných siedmich rokov dopustil piatich priestupkov na úseku dopravy. K uvedenému si dovoľujeme uviesť, že ani spáchanie niekoľkých priestupkov nie je dôvodom na záver, že obžalovaný nevedol riadny život, z uvedeného dôvodu odôvodnenie súdu prvej inštancie o nepriznanie uvedenej poľahčujúcej okolnosti nemá dôvod vo vykonanom dokazovaní.

c) K úvahe súdu o tom, že obžalovaný uhradil škodu dobrovoľne len jednému z poškodených a ostatným trom poškodeným škodu doposiaľ neuhradil, sme sa vyjadrili už vyššie. Je nepochybné, že náhrada škody je krytá zákonným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu, ktorá bude hrazená

poškodeným z poisťnej zmluvy obžalovaného, pričom základnou podmienkou výplaty poisťného plnenia je právoplatné skončenie veci. Z výpovedí poškodených z prípravného konania vyplývajú ich nároky, a nie je možné pričítať na vinu obžalovaného, že neuhradil niektoré nároky poškodených, ktoré sú zjavne neodôvodnené (príklad poškodeného, ktorý požadoval náhradu škody v sume 30 000 EUR, táto skutočnosť nepochybne vyplýva z výsluchu poškodeného v tomto konaní).

d) Napokon súd prvej inštancie prakticky "vyčíta" obžalovanému, že sa po spôsobenej dopravnej nehode nepodrobil skúške na prítomnosť alkoholu či inej návykovej látky a to tak dychovej skúšky, resp. následnému odberu krvi, z ktorého by bolo možné uvedené skutočnosti zistiť. V tejto súvislosti si dovoľujeme dať do pozornosti, že súd uvádza skutočnosť, ktorá tvorí samotnú podstatu tohto trestného činu, a preto nemôže byť okrem samotnej skutočnosti, že naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu ešte táto skutočnosť akousi aj prirážajúcou okolnosťou. Súd prvej inštancie osobitne uvádza, že " ... obžalovaný už nemohol ovplyvniť rozsah zranení poškodených (v rozsudku je chyba v písaní, keď uvádza namiesto poškodených "obžalovaných", pozn. obhajoby) od momentu nehody, no stále mal možnosť si vybrať, či otázka toho, či bol ovplyvnený návykovou látkou bude zodpovedaná alebo nie. Opätovne uvádzame, že ide o okolnosť, ktorá tvorí samotnú podstatu trestného činu, a preto nemôže byť okolnosťou ovplyvňujúcou rozhodovania o druhu a výmere trestu za spáchaný trestný čin.

e) Súd ďalej uvádza, že „Oproti stavu pri vydaní trestného rozkazu ani nebolo, obžalovaný tým, že nevypovedal, sa vzdal jednak dokazovania skutočností pre neho prospešných, no aj možného zistenia skutočností, ktoré by mu mohli prirážať.“ V tejto súvislosti dávame opätovne do pozornosti skutočnosti uvádzané pod písm. a), a to právo odmietnuť vypovedať ako základné ústavné právo a na strane druhej aj skutočnosť, že obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal.

Podľa ustanovenia § 56 ods. 1 Trestného zákona, peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa ustanovenia § 56 ods. 2 Trestného zákona, bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Trestný zákon umožňuje uložiť za prečin ublíženia na zdraví trest odňatia slobody až na jeden rok, avšak za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 56 ods. 2 Trestného zákona umožňuje aj uloženie peňažného trestu.

Predovšetkým poukazujeme na doterajší bezúhonný život J. Q. G., a preto uložený trest považujeme za veľmi prísny. Obžalovaný si je vedomý závažnosti svojho konania, ktorého sa dopustil a nenamietame, že ide o také protispoločenské konanie, ktoré spoločnosť má a musí odsúdiť. Každý konkrétny prípad je však potrebné hodnotiť individuálne a pri ukladaní trestu brať zreteľ či z hľadiska ochrany spoločnosti v tom ktorom prípade je nevyhnutné s poukazom na okolnosti prípadu a pomery na strane páchatel'a pôsobiť na prevýchovu výkonom trestu alebo hrozbou takého trestu.

Podľa nášho názoru v tomto prípade by postačovalo na prevýchovu uloženie peňažného trestu pri súčasnom uložení náhradného podmienenečného trestu odňatia slobody v prípade, ak by peňažný trest bol úmyselne zmarený.

Taktiež výška trestu zákazu činnosti v trvaní 20 mesiacov nie je spravodlivá, so zreteľom na skutočnosť, že obžalovaný sa počas doby takmer 25 rokov dopustil len niekoľkých priestupkov na úseku cestnej dopravy, preto je potrebné hodnotiť jeho doterajšiu vodičskú prax ako bezproblémovú, a taktiež odôvodňujúcu prihliadnutiu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

Trest zákazu činnosti je preto dôvodný v kratšom trvaní, ako je uložený vo výmere 20 mesiacov.

V tejto súvislosti si dovoľujeme dať do pozornosti, že obžalovaný je už dlhšiu dobu výrazne obmedzený vo svojej činnosti ako lekára, nakoľko okrem pracovnej pozície primára Gynekologicko-pôrodnického oddelenia Nemocnice s poliklinikou vykonáva aj súkromnú prax v Gynekologickej ambulancii spoločnosti Gynferea s.r.o., v ktorej je obžalovaný jediným spoločníkom a konateľom, pričom táto gynekologická ambulancia má sídlo v meste Prievidza.

Nikdy predtým sa obžalovaný nedostal do rozporu so zákonom, v mieste svojho bydliska má veľmi dobrú povest'. Je potrebné konštatovať, že v posudzovanej veci išlo o prvé vybočenie z obvyklého spôsobu života.

V tejto súvislosti si dovoľujeme dať do pozornosti aj okolnosti, ktoré viedli k protiprávnemu konaniu a ktoré vyplývajú aj z výpovede obžalovaného v prípravnom konaní, ktorými sú manželské problémy a nevera manželky.

Taktiež si dovoľujeme dať do pozornosti skutočnosť, že obžalovaný sa písomne ospravedlnil všetkým poškodeným, s jedným z poškodených (T. R.) uzatvoril dohodu o náhrade škody, ktorú bezodkladne uhradil, pánovi T. R. bola nahradená tak škoda na zdraví ako aj škoda na motorovom vozidle, a teda

dobrovoľne nahradil škodu poškodenému T. R. a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri vyšetrení skutku.

Všetkým ostatným poškodeným bude škoda uhradená zo zákonného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom prípadný regres poisťovne, v ktorej má obžalovaný uzatvorenú uvedenú poisťovnú zmluvu, nemá žiadny vplyv na úhradu škody všetkým poškodeným.

Dôvodom, prečo zatiaľ nedošlo k úhrade škody ostatným poškodeným je skutočnosť, že musí byť právoplatne ukončené trestné konanie. Obžalovaný bol ochotný uhradiť poškodeným Ing. D. Y., N. D. a Z. F. škodu aj nad rámec ich zákonných nárokov, k dohode však nedošlo najmä z dôvodu neočakávane vysokých a podľa nášho názoru nedôvodných nárokov (u jedného z poškodených bol nárok 30 000 EUR).

Za tohto stavu by trest uložený súdom bol podľa nášho názoru púhou represiou zo strany orgánov činných v trestnom konaní a zasiahol by aj rodinu J.. Q. G., ktorý pri svojej činnosti bezpodmienečne potrebuje používať motorové vozidlo.

Uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom podľa nášho názoru nepôsobí výchovne, skôr represívne.

J.. Q. G. svojho konania úprimne ľutuje a v budúcnosti bude viesť riadny život tak, aby jeho správanie už nikdy nevybočilo do takej miery, aby sa dopustil akéhokoľvek protispoločenského správania.

So zreteľom na uvedené skutočnosti sme presvedčení, že v tomto prípade na naplnenie účelu trestu, v súlade so zásadami ukladania trestov je postačujúce uloženie peňažného trestu a to vo výške, ktorú určí súd.

So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný J.. Q. G. prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu žiada, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. mája 2022 v napadnutých výrokoch o treste a uložil obžalovanému:

a) Primeraný peňažný trest podľa ustanovenia § 56 ods. 2 Trestného zákona. Peňažný trest pripadá štátu.

b) Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ukladá obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

c) Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), 1) a n), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obvinenému úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 16 (šestnásť) mesiacov.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uložených trestoch (odňatia slobody a zákazu činnosti), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a treste zákazu činnosti, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uložených trestoch obžalovanému.

Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu a trestu zákazu činnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti trestov odňatia slobody a zákazu činnosti, uloženého obžalovanému v prejednávanej veci.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd v súlade § 41 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“), (obžalovaný spáchal dva prečiny), aj s ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zák. (vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností) v danom prípade ukladal trest v rámci zákonom ustanovenej zákonnej sadzby trestu odňatia slobody až na 12 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov je teda trestom, uloženým nad polovicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v prejednávanej veci zohľadňuje osobu obžalovaného, predovšetkým však spôsob a rozsah spáchaných trestných činov obžalovaného. Odvolací súd poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že obžalovaný spôsobil vážnejšie zranenia celkovo 4 osobám a to v stave, kedy nebol spôsobilý viesť motorové vozidlo z dôvodu požitia alkoholu. Prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. por. nemá v sebe zakomponovanú aj kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu (závažnejšie konanie páchatelia a následne prísnejšiu trestnú sadzbu), z tohto dôvodu odvolací súd považuje uložený trest odňatia slobody okresným súdom za správny a citlivo vyhodnotený, zohľadňujúc všetky rozhodné skutočnosti, pričom sa odvolaciemu súdu zdá byť takto uložený trest skôr miernejší a nie prísny, tak ako v odvolaní argumentuje obžalovaný.

Z hľadiska možnosti naplnenia účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. bolo preto podľa názoru odvolacieho súdu potrebné ukladať podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom, pričom v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že neprichádzalo do úvahy ukladanie peňažného trestu.

Čo sa týka trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu, ktorý bol obžalovanému uložený, odvolací súd rovnako konštatuje, že tento trest sa zdá byť ako mierny, nakoľko sadzba pri tomto treste je 1 až 10 rokov. Obžalovanému bol trest uložený takmer pri samej spodnej hranici, pričom v zaužívanej súdnej praxi sa len pri spáchaní samotného prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. por. ukladajú takéto tresty od 2 rokov vyššie.

Podľa názoru odvolacieho súdu trest odňatia slobody, uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom, zohľadňuje aj obhajobou v dôvodoch odvolania uvádzané okolnosti, za akých bol spáchaný daný skutok.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,

- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.